

**τὸ νεκροταφείον
τῶν πλοίων**

Ξάνθιππος Βύσσιος

Ἔτσι τὰ παιδιά φέρανε τὴ Μαρία στὸ νεκροταφείον τῶν πλοίων. Εἶναι μιὰ πολιτεία τραβηγμένη στὴν ἀκτὴ. Ἄλλα πλοῖα στηριγμένα μὲ ξύλα κι ἄλλα πεσμένα στὸ ἕνα πλάι. Τὰ φανάρια τους τρυπάνε τὴ νύχτα.

Βαθιὰ σὲ κάθε ἀμπάρι ὅλα ἔχουν ἀπομείνει ὅπως τάφησαν οἱ πειρατὲς προτοῦ γυρίσουνε στὴ γῆ.

Ὁ ναυτικὸς χάρτης σχεδιασμένος στὴν πόρτα καὶ μπηγμένα μέσα του τὰ σπαθιά καὶ τὰ μαχαίρια. Ἡ σούπα βράζει ἀκόμα στὴ γωνιά κι ἕνας πάγκος μακρὸς εἶναι στρωμένος μὲ ψητοὺς ἀστακοὺς καὶ κοῦπες γεμάτες στρείδια καὶ φουντούκια. Καὶ στὴ μέση τὸ κερὶ ἀπὸ τὰ γενέθλια πὺ ματαιώθηκαν.

Ἀπὸ τὴν ὀροφὴ κρέμετ' ἕνας σκελετὸς φάλαινας ὀλόκληρος καὶ σημαιοστολισμένος. Ὅταν ἀνοίγεις τὸ φινιστρίνι ὁ ἄνεμος περνάει μέσ' ἀπὸ τὰ κόκαλα κι ὁ σκελετὸς ἀρχίζει νὰ στριφογυρνάει σὰν κάτι παλιὲς λατέρνες γεμάτες μουσικὴ.

Τότε ἀνοίγουν ἕνα - ἕνα μόνον τους τὰ κρυφὰ ντουλάπια. Εἶναι γεμάτα πολὺτιμα πράγματα: πυξίδες καὶ τράπουλες μπουκάλια μὲ λάδι ἀρωματικὸ καὶ καύκαλα θαλασσινῶν ἀλόγων. Καὶ γράμματα χιλιάδες γράμματα πὺ μυρίζουνε βιολέτα.

Ἀνάμεσά τους βρῆκανε τὰ παιδιά μερικὲς ὀθὰλ φωτογραφίες. Οἱ περισσότερες εἶναι θολὲς ἀπὸ τὴν ὀμίχλη ἐκεῖνη πὺ ἔχουν πάντα οἱ φωτογραφίες τῶν νεκρῶν. Εἶναι οἱ μικρὲς ἀραβωνιαστικὲς τῶν ναυτικῶν μὲ τὰ καλά τους. Ὅλες τους παχουλὲς καὶ κατάπληκτες. Στέκουνε μπροστὰ στὸ μπουφὲ μὲ τὸ γάτο στὴν ἀγκαλιά καὶ τὰ χέρια φορτωμένα βραχιόλια. Ἄλλες πάλι στὴν αὐλὴ στὴν προκυμαία στὸ γιορτινὸ τραπέζι. ἔχουνε μαλλιὰ ἔλο δαχτυλίδια καὶ τὸ στόμα δεμένο σὲ φιογκάκι. Πίσω ἀπὸ τὴν κάθε φωτογραφία λίγα λόγια παντινῆς ἀγάπης κι ἕνα ὄνομα: Σοφία Μαρσούλα Φωτεινή.

Τὰ παιδιά τίς κρεμάσανε μὲ σερπαντίνες γύρω στὰ ξύλινα χωρίσματα πὺ γέρνουν. Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν κάθε μιὰ κάρφωσαν ἕνα τεράστιον ἀστερία πὺ σιγοκαίει σὰν καντήλι.